

РЕШЕНИЕ

№ 3147

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 20.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **168** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Я. Д. Ц., срещу писмо изх. № М-1261/07.12.2021 г. на изпълнителния директор на [фирма], в частта по т.2, за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № 36259-СОА21-ЕВ01-744/29.11.2021 г..

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания отказ и се иска неговата отмяна. Твърди се, че с писмото е посочено единствено къде се съдържа поисканата от жалбоподателя информация, а реално не му е предоставено това, което е поиска. В доклада за състоянието на [фирма], към който се препраща с писмото, не се съдържа никаква поискана от жалбоподателя информация. Претендира разноси, за което представя списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Изпълнителен директор на [фирма], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна :

Със заявление с вх. № 36259-СОА21-ЕВ01-744/29.11.2021 г., Я. Ц. е поискал достъп

до обществена информация от Столична община. Със заявлението е поискано от кмета на Столична община да предостави на заявителя следната информация, а именно какво количество топлинна енергия ще бъде произвеждано годишно за срока на експлоатация на съоръженията. Направено е уточнение, че ако количеството ще се променя през годините, оспорващият желае за го получи по години, така както е планирано да се промени.

След запознаване със заявлението СО е приела, че не е компетентна да отговори на поставените въпроси, поради което е препратила заявлението на изпълнителния директор на [фирма].

След получаване на праписката, административният орган се е произнесъл с оспорваното в настоящето производство писмо рег. № М-1261/07.12.2021 г., в което е посочено, че най-точна и правилна информация Я. Ц. може да намери в материалите: „Доклад за състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“. Тези материали са изготвени от „Б. и В.“ и са публични в сайта на СО. Сочил се, че в „Доклад за състоянието на [фирма]“ е представено извършеното Предпроектно проучване – доклад по изпълнение на Задача № 2, в което проучване е дадена напълно достатъчна информация, от Я. Ц. се нуждае.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна при следните съображения:

Настоящият съдебен състав приема, че оспореното писмо е издадено от задължено по смисъла на чл. 3 ЗДОИ и компетентно съобразно материалната му компетентност лице – изпълнителният директор на „Т. С.“. Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 ЗДОИ. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал.2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.

Според § 1, т.4 ДР ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/; б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл. 5, ал.2, т.1 – 14 ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската

народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите публичноправните организации.

Според § 2, т. 43 ДР ЗОП "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 - 14.

Видно от чл. 20 от Устава на [фирма] 100% от капитала на предприятието е собственост на Столична община, която осъществява и функциите на Общо събрание и съответно избира и освобождава членовете на Надзорния съвет (чл.21, ал.1, т.4 от Устава). Н. съвет (НС) избира и освобождава членовете на Управителния съвет на дружеството (УС), контролира дейността на УС и определя правилата за работата на последния (чл.28, ал.2 от Устава). Съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът, който ръководи цялата изпълнителна дейност на общината (чл.38, ал.1, чл.44, ал.1, т.1 ЗМСМА).

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че [фирма] е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, б. "б" и б. "в" ДР ЗДОИ във вр. с чл.5, ал.2, т.9 ЗОП и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. В този смисъл многократно се е произнасял в практиката си и Върховният административен съд (ВАС) – Определение №11505/13.09.2013г. по адм. дело №11753/2013г.; Решение №7228/28.05.2013г. по адм. дело №11081/2012г. Безпротиворечива, по въпроса задължен субект ли е Т. по чл.3 ЗДОИ, е и практиката на Административен съд София – град (АССГ).

Оспореното писмо е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Действително в писмото не е налице изричен отказ за предоставяне на поисканата информация, а формално е посочено, че информацията се съдържа в „Доклад за състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“. Тези материали са изготвени от „Б. и В.“ и са публични в сайта на СО. Т.е., за да се прецени дали реално е предоставен достъп до поисканата информация или път е отказано, следва да се анализира съдържанието на посочените документи, публично достъпни на сайта на СО. Писмото е изготвено в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно

най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да водят до незаконосъобразност на издадения административен акт и да са основания за неговата отмяна.

По отношение на материалната законосъобразност на отказа съдът прави следните изводи:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Исканата информация има характера на обществена такава по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но, за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Безспорно исканата информация засяга обществения живот в страната. Видно от Устава на [фирма] в предмета на дейност на дружеството се включват производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия, дейности по третиране на отпадъци и други дейности, обслужващи основните дейности. [фирма] продава топлинна енергия за битови/стопански нужди на клиенти/потребители в [населено място] съгласно одобрени от КЕВР общи условия. Какво ще бъде количеството електрическа енергия, което ще бъде произвеждано годишно, за срока на експлоатация на съоръженията и дали това количество ще се променя през годините, безспорно представлява информация, която е от значение за обществото и ще даде възможност на заявителя да си създаде собствено мнение за дейността на задължения субект. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект.

В конкретния случай, ответникът в оспореното писмо е препратил към „Доклад за

състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“, изготвени от „Б. и В.“ и публично достъпни в сайта на СО без да става ясно дали същата се съдържа в документите, към които е препратен заявителя. Жалбоподателят е поискал информация относно количество електрическа енергия, което ще бъде произвеждано годишно, за срока на експлоатация на съоръженията и как ще се променя през годините. Т.е., реално поисканата информация не е предоставена, макар изрично това да не е указано.

Поради това процесното писмо следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката върната за ново произнасяне заявление с вх. № 36259-СОА21-ЕВ01-745/29.11.2021г. със съответния акт.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски за държавна такса в размер от 10 лв. и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, своевременно поискани с жалбата и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ писмо изх. № М-1261/07.12.2021 г. на изпълнителния директор на [фирма] в частта по т.2, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА делото като преписка на Изпълнителния директор на [фирма] за ново произнасяне по подаденото от Я. Д. Ц. заявление за достъп до обществена информация вх. № 36259-СОА21-ЕВ01-744/29.11.2021 г., в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Я. Д. Ц. сумата от 510 (петстотин и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: